

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 455/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

Curtea de Justiție

2018/C 455/02	Depunerea jurământului de către noii membri ai Curții	2
2018/C 455/03	Alegerea președintelui Curții	2
2018/C 455/04	Alegerea vicepreședintelui Curții	2
2018/C 455/05	Alegerea președinților de camere de cinci judecători	2
2018/C 455/06	Desemnarea primului avocat general	3
2018/C 455/07	Alegerea președinților de camere de trei judecători	3
2018/C 455/08	Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură al Curții	3
2018/C 455/09	Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 193 din Regulamentul de procedură al Curții	3
2018/C 455/10	Repartizarea judecătorilor pe camere	3

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 455/12	Cauza C-669/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 octombrie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 92/43/CEE – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Articolul 4 alineatul (1) – Anexele II și III – Desemnarea ariilor speciale de conservare (ASC) – Marsuinul]	8
2018/C 455/13	Cauza C-100/17 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 octombrie 2018 – Gul Ahmed Textile Mills Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană [Recurs – Dumping – Regulamentul (CE) nr. 397/2004 – Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan – Persistența interesului de a exercita acțiunea]	9
2018/C 455/14	Cauza C-145/17 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 octombrie 2018 – Internacional de Productos Metálicos, SA/Comisia Europeană [Recurs – Dumping – Importuri de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză sau expediate din Malaysia – Încălcarea acordului antidumping încheiat la nivelul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) – Abrogarea taxelor antidumping definitive deja încasate – Efect neretroactiv – Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE – Persoană vizată în mod individual – Act normativ care nu presupune măsuri de executare]	9
2018/C 455/15	Cauza C-149/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – Bastei Lübbe GmbH & Co. KG/Michael Strotzer (Trimitere preliminară – Drept de autor și drepturi conexe – Directiva 2001/29/CE – Respectarea drepturilor de proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Despăgubire în cazul partajării de fișiere cu încălcarea dreptului de autor – Conexiune la internet accesibilă membrilor de familie ai titularului – Exonerare de răspundere a titularului fără necesitatea de a preciza natura utilizării conexiunii de către membrul de familie – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 7)	10
2018/C 455/16	Cauza C-153/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd [Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolele 168 și 173 – Deducerea taxei achitate în amonte – Operațiuni de locațiune cu opțiune de cumpărare de vehicule – Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiuni impozabile, cât și pentru operațiuni scutite – Nașterea și întinderea dreptului de deducere – Prorata de deducere]	10
2018/C 455/17	Cauza C-167/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – Volkmar Klohn/An Bord Pleanála (Trimitere preliminară – Mediu – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Dreptul la o cale de atac împotriva unei decizii de autorizare – Cerința unei proceduri cu un cost care să nu fie prohibitiv – Noțiune – Aplicare în timp – Efect direct – Efect asupra unei decizii naționale de stabilire a cheltuielilor de judecată rămase definitivă)	11

2018/C 455/18	Cauza C-207/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria di primo grado di Bolzano – Italia) – Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli [Trimitere preliminară – Politica comercială comună – Taxă antidumping definitivă pe anumite produse originare din Republica Populară Chineză – Taxă antidumping considerată incompatibilă cu Acordul General pentru Tarife și Comerț de către Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC)]	12
2018/C 455/19	Cauza C-249/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners [Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Noțiunea de persoană impozabilă – Societate holding – Deducerea taxei achitate în amonte – Cheltuieli legate de prestări de servicii de consiliere efectuate în vederea achiziționării de acțiuni ale unei alte societăți – Intenția societății dobânditoare de a furniza servicii de administrare societății-țintă – Lipsa furnizării unor asemenea servicii – Dreptul de deducere a TVA-ului care a grevat prestările de servicii efectuate] . . .	13
2018/C 455/20	Cauza C-301/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 octombrie 2018 – Comisia Europeană/România [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Actul de aderare din 2005 – Obligații ale statelor aderente – Mediu – Directiva 1999/31/CE – Articolul 14 litera (b) – Depozite de deșeuri – Închiderea siturilor care nu au obținut autorizația de exploatare a unui depozit de deșeuri – Procedura de închidere și de posttratare]	13
2018/C 455/21	Cauza C-425/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Germania) – Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten [Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun – Directiva 2014/40/UE – Interdicția introducerii pe piață a tutunului pentru uz oral – Noțiunile „tutun pentru mestecat” și „tutun pentru uz oral” – Pastă compusă din tutun măcinat fin (Thunder Chewing Tabacco) și săculețe porționate poroase din celuloză umplute cu tutun tăiat fin (Thunder Frosted Chewing Bags)]	14
2018/C 455/22	Cauza C-503/17: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 95/60/CE – Marcarea fiscală a motorinelor și a kerosenului – Alimentarea ambarcațiunilor private de agrement)	15
2018/C 455/23	Cauza C-504/17: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2018 – Comisia Europeană/Irlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Impozitarea produselor energetice și a electricității – Directiva 2003/96/CE – Articolele 4 și 7 – Aplicarea ratelor minime de impozitare aplicabile carburanților – Directiva 95/60/CE – Marcarea fiscală a motorinelor și a kerosenului – Alimentarea ambarcațiunilor private de agrement)	15
2018/C 455/24	Cauza C-606/17: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 și alții [Trimitere preliminară – Contracte de achiziții publice de bunuri – Directiva 2004/18/CE – Articolul 1 alineatul (2) litera (a) – Atribuire fără o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice – Noțiunea „contracte cu titlu oneros” – Noțiunea „entitate publică”]	16
2018/C 455/25	Cauza C-662/17: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – E. G./Republica Slovenia [Trimitere preliminară – Sistemul european comun de azil – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 alineatul (2) – Cale de atac împotriva unei decizii prin care se refuză acordarea statutului de refugiat, dar prin care se acordă statutul conferit prin protecție subsidiară – Admisibilitate – Lipsa unui interes suficient în cazul în care statutul de protecție subsidiară acordat de un stat membru oferă aceleași drepturi și beneficii ca cele oferite de statutul de refugiat în temeiul legislației Uniunii și al legislației naționale – Relevanța, în vederea examinării identității dintre drepturile și beneficiile menționate, a situației individuale a solicitantului]	17
2018/C 455/26	Cauza C-393/18 PPU: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 octombrie 2018 [cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Regatul Unit] – UD/XB (Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 8 alineatul (1) – Competență în materia răspunderii părintești – Noțiunea „reședința obișnuită a copilului” – Cerința unei prezențe fizice – Reținerea mamei și a copilului într-o țară terță împotriva voinței mamei – Încălcarea drepturilor fundamentale ale mamei și ale copilului)	18

2018/C 455/27	Cauza C-422/18 PPU: Ordonanța Curții (Camera întâi) din 27 septembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Milano – Italia) – FR/Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Proceduri comune pentru acordarea și retragerea protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 18, articolul 19 alineatul (2) și articolul 47 – Dreptul la o cale de atac efectivă – Decizie de respingere a unei cereri de protecție internațională – Reglementare națională care prevede un al doilea grad de jurisdicție – Efect suspensiv de plin drept limitat la acțiunea în primă instanță]	18
2018/C 455/28	Cauza C-566/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 7 septembrie 2018 – Austrian Airlines AG/MG, NF	19
2018/C 455/29	Cauza C-570/18 P: Recurs introdus la 10 septembrie 2018 de HF împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 29 iunie 2018 în cauza T-218/17, HF/Parlamentul	20
2018/C 455/30	Cauza C-583/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Germania) la 20 septembrie 2018 – Verbraucherzentrale Berlin eV/DB Vertrieb GmbH	20
2018/C 455/31	Cauza C-610/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 25 septembrie 2018 – AFMB Ltd și alții/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	21
2018/C 455/32	Cauza C-617/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Spania) la 2 octombrie 2018 – Los prestatarios/Globalcaja S.A.	22
2018/C 455/33	Cauza C-627/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalia) la 5 octombrie 2018 – Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)	23
2018/C 455/34	Cauza C-629/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 8 octombrie 2018 – EN, FM, GL/Ryanair Designated Activity Company	24
2018/C 455/35	Cauza C-647/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad Vidin (Bulgaria) la 17 octombrie 2018 – „Korporativna trgovska banka” AD, în insolvență/„Elit Petrol” AD	25
Tribunalul		
2018/C 455/36	Cauza T-605/18: Acțiune introdusă la 8 octombrie 2018 – ZF/Comisia	27
2018/C 455/37	Cauza T-610/18: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2018 – ZR/EUIPO	28
2018/C 455/38	Cauza T-611/18: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2018 – Pharmaceutical Works Polpharma/EMA	29
2018/C 455/39	Cauza T-615/18: Acțiune introdusă la 8 octombrie 2018 – Diesel/EUIPO – Sprinter megacentros del deporte (D)	30
2018/C 455/40	Cauza T-618/18: Acțiune introdusă la 15 octombrie 2018 – ZI/Comisia	30
2018/C 455/41	Cauza T-628/18: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2018 – E.J. Papadopoulos/EUIPO – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)	31
2018/C 455/42	Cauza T-632/18: Acțiune introdusă la 23 octombrie 2018 – ZM și alții/Consiliul	32
2018/C 455/43	Cauza T-633/18: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2018 – Rose Gesellschaft/EUIPO – Iviton (TON JONES)	32

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2018/C 455/01)***Ultima publicație**

JO C 445, 10.12.2018

Publicații anterioare

JO C 436, 3.12.2018

JO C 427, 26.11.2018

JO C 408, 12.11.2018

JO C 399, 5.11.2018

JO C 392, 29.10.2018

JO C 381, 22.10.2018

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

CURTEA DE JUSTIȚIE

Depunerea jurământului de către noii membri ai Curții

(2018/C 455/02)

Numiți judecători la Curtea de Justiție prin deciziile reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 28 februarie 2018 ⁽¹⁾, din 13 iunie 2018 ⁽²⁾ și din 25 iulie 2018 ⁽³⁾, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2018 și 6 octombrie 2024, doamna Rossi, domnii Jarukaitis, Xuereb și Cardoso da Silva Piçarra au depus jurământul în fața Curții la 8 octombrie 2018.

Numiți avocați generali la Curtea de Justiție prin deciziile reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene din 28 februarie 2018 ¹ și din 5 septembrie 2018 ⁽⁴⁾, pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2018 și 6 octombrie 2024, domnii Pitruzzella și Hogan au depus jurământul în fața Curții la 8 octombrie 2018.

Alegerea președintelui Curții

(2018/C 455/03)

Întruniți la 9 octombrie 2018, judecătorii Curții de Justiție l-au ales, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, pe domnul Lenaerts în calitate de președinte al Curții, pentru perioada cuprinsă între 9 octombrie 2018 și 6 octombrie 2021.

Alegerea vicepreședintelui Curții

(2018/C 455/04)

Întruniți la 9 octombrie 2018, judecătorii Curții de Justiție au ales-o, în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, pe doamna Silva de Lapuerta în calitate de vicepreședintă a Curții, pentru perioada cuprinsă între 9 octombrie 2018 și 6 octombrie 2021.

Alegerea președinților de camere de cinci judecători

(2018/C 455/05)

Întruniți la 9 octombrie 2018, judecătorii Curții de Justiție i-au ales, în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, pe domnul Bonichot, în calitate de președinte al Camerei întâi, pe domnul Arabadjiev, în calitate de președinte al Camerei a doua, pe doamna Prechal, în calitate de președintă a Camerei a treia, pe domnul Vilaras, în calitate de președinte al Camerei a patra, și pe domnul Regan, în calitate de președinte al Camerei a cincea, pentru perioada cuprinsă între 9 octombrie 2018 și 6 octombrie 2021.

⁽¹⁾ JO L 64, 7.3.2018, p. 1.

⁽²⁾ JO L 155, 19.6.2018, p. 4.

⁽³⁾ JO L 209, 20.8.2018, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 228, 11.9.2018, p. 1.

Desemnarea primului avocat general

(2018/C 455/06)

Cu ocazia reuniunii sale generale din 10 octombrie 2018, Curtea l-a desemnat pe domnul Szpunar în calitate de prim avocat general, pentru perioada cuprinsă între 10 octombrie 2018 și 6 octombrie 2019.

Alegerea președinților de camere de trei judecători

(2018/C 455/07)

Întruniți la 10 octombrie 2018, judecătorii Curții de Justiție i-au ales, în temeiul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, pe doamna Toader în calitate de președintă a Camerei a șasea, pe domnul von Danwitz în calitate de președinte al Camerei a șaptea, pe domnul Biltgen în calitate de președinte al Camerei a opta, pe doamna Jürimäe în calitate de președintă a Camerei a noua și pe domnul Lycourgos în calitate de președinte al Camerei a zecea, pentru perioada cuprinsă între 10 octombrie 2018 și 6 octombrie 2019.

Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură al Curții

(2018/C 455/08)

Cu ocazia reuniunii sale generale din 10 octombrie 2018, Curtea, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, a desemnat Camera întâi și Camera a doua să judece cauzele prevăzute la articolul 107 din regulamentul menționat, pentru perioada cuprinsă între 10 octombrie 2018 și 6 octombrie 2019.

Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele prevăzute la articolul 193 din Regulamentul de procedură al Curții

(2018/C 455/09)

Cu ocazia reuniunii sale generale din 10 octombrie 2018, Curtea, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, a desemnat Camera a treia să judece cauzele prevăzute la articolul 193 din regulamentul menționat, pentru perioada cuprinsă între 10 octombrie 2018 și 6 octombrie 2019.

Repartizarea judecătorilor pe camere

(2018/C 455/10)

În reuniunea sa generală din 10 octombrie 2018, Curtea a decis să repartizeze judecătorii pe camerele de cinci judecători după cum urmează:

Camera întâi

Domnul Bonichot, președinte de cameră,

doamna Toader și domniile Rosas, Bay Larsen și Safjan, judecători

Camera a doua

Domnul Arabadjiev, președinte de cameră,
domnii von Danwitz și Levits, doamna Berger, domnii Vajda și Xuereb, judecători

Camera a treia

Doamna Prechal, președintă de cameră,
domnii Biltgen, Malenovský și Fernlund și doamna Rossi, judecători

Camera a patra

Domnul Vilaras, președinte de cameră,
doamna Jürimäe și domnii Šváby, Rodin și Piçarra, judecători

Camera a cincea

Domnul Regan, președinte de cameră,
domnii Lycourgos, Juhász, Ilešič și Jarukaitis, judecători

În reuniunea sa generală din 10 octombrie 2018, Curtea a decis să repartizeze judecătorii pe camerele de trei judecători după cum urmează:

Camera a șasea

Doamna Toader, președintă de cameră,
domnii Rosas, Bay Larsen și Safjan, judecători

Camera a șaptea

Domnul von Danwitz, președinte de cameră,
domnul Levits, doamna Berger și domnii Vajda și Xuereb, judecători

Camera a opta

Domnul Biltgen, președinte de cameră,
domnii Malenovský și Fernlund și doamna Rossi, judecători

Camera a noua

Doamna Jürimäe, președintă de cameră,
domnii Šváby, Rodin și Piçarra, judecători

Camera a zecea

Domnul Lycourgos, președinte de cameră,
domnii Juhász, Ilešič și Jarukaitis, judecători

Listele care servesc la determinarea compunerii completelor de judecată

(2018/C 455/11)

În reuniunea sa generală din 11 octombrie 2018, Curtea a stabilit lista pentru determinarea compunerii Marii Camere, după cum urmează:

Domnul Rosas
Domnul Jarukaitis
Domnul Juhász
Doamna Rossi
Domnul Ilešič
Domnul Piçarra
Domnul Malenovský
Domnul Xuereb
Domnul Levits
Domnul Lycourgos
Domnul Bay Larsen
Doamna Jürimäe
Domnul von Danwitz
Domnul Biltgen
Doamna Toader
Domnul Rodin
Domnul Safjan
Domnul Vajda
Domnul Šváby
Domnul Fernlund
Doamna Berger

În reuniunea sa generală din 11 octombrie 2018, Curtea a stabilit listele pentru determinarea compunerii camerelor care judecă în complet de cinci judecători, după cum urmează:

Camera întâi

Domnul Rosas
Domnul Safjan
Domnul Bay Larsen
Doamna Toader

Camera a doua

Domnul Levits
Domnul Xuereb
Domnul von Danwitz
Domnul Vajda
Doamna Berger

Camera a treia

Domnul Malenovský

Doamna Rossi

Domnul Fernlund

Domnul Biltgen

Camera a patra

Domnul Šváby

Domnul Piçarra

Domnul Rodin

Doamna Jürimäe

Camera a cincea

Domnul Juhász

Domnul Jarukaitis

Domnul Ilešič

Domnul Lycourgos

În reuniunea sa generală din 11 octombrie 2018, Curtea a stabilit listele pentru determinarea compunerii camerelor care judecă în complet de trei judecători, după cum urmează:

Camera a șasea

Domnul Rosas

Domnul Bay Larsen

Domnul Safjan

Camera a șaptea

Domnul Levits

Doamna Berger

Domnul Vajda

Domnul Xuereb

Camera a opta

Domnul Malenovský

Domnul Fernlund

Doamna Rossi

Camera a noua

Domnul Šváby

Domnul Rodin

Domnul Piçarra

Camera a zecea

Domnul Juhász

Domnul Ilešič

Domnul Jarukaitis

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 octombrie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-669/16) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 92/43/CEE – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Articolul 4 alineatul (1) – Anexele II și III – Desemnarea ariilor speciale de conservare (ASC) – Marsuinul]

(2018/C 455/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Norris-Usher și C. Hermes, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: G. Brown, agent, asistat de R. Palmer și M. Armitage, barristers)

Dispozitivul

1) Întrucât nu a propus și nu a transmis, în termenul prevăzut, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), precum și cu anexele II și III la Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, o listă care să indice un număr suficient de situri care adăpostesc marsuinul (*Phocoena phocoena*) și întrucât, în această măsură, nu a contribuit, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din această directivă, la punerea în aplicare a sistemului Natura 2000 proporțional cu gradul de reprezentare a habitatelor acestei specii pe teritoriul său, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții.

2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 27.2.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 octombrie 2018 – Gul Ahmed Textile Mills Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-100/17 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Dumping – Regulamentul (CE) nr. 397/2004 – Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan – Persistența interesului de a exercita acțiunea]

(2018/C 455/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, asistat de R. Bierwagen și C. Hipp, Rechtsanwälte), Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și N. Kuplewatzky, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Gul Ahmed Textile Mills Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 168, 29.5.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 octombrie 2018 – Internacional de Productos Metálicos, SA/Comisia Europeană

(Cauza C-145/17 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Dumping – Importuri de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză sau expediate din Malaysia – Încălcarea acordului antidumping încheiat la nivelul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) – Abrogarea taxelor antidumping definitive deja încasate – Efect neretroactiv – Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE – Persoană vizată în mod individual – Act normativ care nu presupune măsuri de executare]

(2018/C 455/14)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Internacional de Productos Metálicos, SA (reprezentanți: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente și A. Monreal Lasheras, abogados)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, M. França și G. Luengo, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Internacional de Productos Metálicos SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 195, 19.6.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – Bastei Lübbe GmbH & Co. KG/Michael Strotzer

(Cauza C-149/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Drept de autor și drepturi conexe – Directiva 2001/29/CE – Respectarea drepturilor de proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Despăgubire în cazul partajării de fișiere cu încălcarea dreptului de autor – Conexiune la internet accesibilă membrilor de familie ai titularului – Exonerare de răspundere a titularului fără necesitatea de a preciza natura utilizării conexiunii de către membrul de familie – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 7)

(2018/C 455/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Reclamantă/apelantă: Bastei Lübbe GmbH & Co. KG

Pârât/intimat: Michael Strotzer

Dispozitivul

Articolul 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională coroborat cu articolul 3 alineatul (1) din aceasta, pe de o parte, și articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, pe de altă parte, trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, interpretată de instanța națională competentă, în temeiul căreia răspunderea titularului unei conexiuni la internet prin intermediul căreia s-au săvârșit încălcări ale dreptului de autor prin partajarea de fișiere nu poate fi angajată în cazul în care acesta indică cel puțin un membru de familie care avea posibilitatea de acces la această conexiune, fără a da mai multe precizări cu privire la momentul la care a fost utilizată respectiva conexiune de către acest membru de familie și la natura utilizării conexiunii de către acesta din urmă.

⁽¹⁾ JO C 213, 3.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Cauza C-153/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolele 168 și 173 – Deducerea taxei achitate în amonte – Operațiuni de locațiune cu opțiune de cumpărare de vehicule – Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiuni impozabile, cât și pentru operațiuni scutite – Nașterea și întinderea dreptului de deducere – Prorata de deducere]

(2018/C 455/16)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurent: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Intimată: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Dispozitivul

Articolul 168 și articolul 173 alineatul (2) litera c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, pe de o parte, chiar în cazul în care cheltuielile generale aferente unor operațiuni de locațiune cu opțiune de cumpărare de bunuri mobile, precum cele în discuție în litigiul principal, nu sunt transferate în cuantumul datorat de client pentru punerea la dispoziție a bunului respectiv, și anume partea impozabilă a operațiunii, ci în cuantumul dobânzii datorat în temeiul părții „finanțare” a operațiunii, respectiv partea scutită a acesteia, aceste cheltuieli generale trebuie să fie totuși considerate, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată (TVA), un element constitutiv al prețului acestei puneri la dispoziție și, pe de altă parte, statele membre nu pot aplica o metodă de defalcare ce nu ține seama de valoarea inițială a bunului respectiv în momentul livrării sale, din moment ce această metodă nu este de natură să garanteze o defalcare mai precisă decât cea care ar decurge din aplicarea cheii de repartizare întemeiate pe cifra de afaceri.

⁽¹⁾ JO C 178, 6.6.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – Volkmar Klohn/An Bord Pleanála

(Cauza C-167/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Mediu – Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului – Dreptul la o cale de atac împotriva unei decizii de autorizare – Cerința unei proceduri cu un cost care să nu fie prohibitiv – Noțiune – Aplicare în timp – Efect direct – Efect asupra unei decizii naționale de stabilire a cheltuielilor de judecată rămase definitive)

(2018/C 455/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Recurent: Volkmar Klohn

Intimată: An Bord Pleanála

cu participarea: Sligo County Council, Maloney and Matthews Animal Collections Ltd

Dispozitivul

1) Articolul 10a al cincilea paragraf din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, trebuie interpretat în sensul că cerința potrivit căreia costul anumitor proceduri judiciare în materie de mediu nu trebuie să fie prohibitiv pe care acesta o prevede este lipsită de efect direct. În lipsa transpunerii acestui articol de către un stat membru, instanțele naționale din acesta din urmă sunt totuși obligate, în măsura posibilului, să interpreteze dreptul intern, începând de la expirarea termenului prevăzut pentru transpunerea articolului menționat, astfel încât particularii să nu fie împiedicați să inițieze sau să continue o cale de atac jurisdicțională care intră în domeniul de aplicare al aceluiași articol din cauza sarcinii financiare care ar putea rezulta din aceasta.

- 2) Articolul 10a al cincilea paragraf din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, trebuie interpretat în sensul că obligația de interpretare conformă se impune instanțelor unui stat membru atunci când decid cu privire la alocarea cheltuielilor de judecată în procedurile jurisdicționale care erau în curs la data expirării termenului de transpunere a cerinței potrivit căreia costul anumitor proceduri jurisdicționale în materie de mediu nu trebuie să fie prohibitiv, prevăzută la acest articol 10a al cincilea paragraf, indiferent de data la care respectivele cheltuieli de judecată au fost efectuate în cursul procedurii în cauză.
- 3) Articolul 10a al cincilea paragraf din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, trebuie interpretat în sensul că, într-un litigiu precum litigiul principal, obligația de interpretare conformă revine instanței naționale chemate să se pronunțe cu privire la cuantumul cheltuielilor de judecată, în măsura în care autoritatea de lucru judecat a deciziei rămase definitivă referitoare la repartizarea cheltuielilor de judecată nu se opune acestui fapt, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 178, 6.6.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria di primo grado di Bolzano – Italia) – Rotho Blaas Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Cauza C-207/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Politica comercială comună – Taxă antidumping definitivă pe anumite produse originare din Republica Populară Chineză – Taxă antidumping considerată incompatibilă cu Acordul General pentru Tarife și Comerț de către Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC)]

(2018/C 455/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Rotho Blaas Srl

Pârâtă: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Dispozitivul

Examinarea primei întrebări nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 al Consiliului din 26 ianuarie 2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 al Consiliului din 4 octombrie 2012 de modificare a Regulamentului nr. 91/2009 sau a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/519 al Comisiei din 26 martie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009.

(¹) JO C 277, 21.8.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners

(Cauza C-249/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Noțiunea de persoană impozabilă – Societate holding – Deducerea taxei achitate în amonte – Cheltuieli legate de prestări de servicii de consiliere efectuate în vederea achiziționării de acțiuni ale unei alte societăți – Intenția societății dobânditoare de a furniza servicii de administrare societății-țintă – Lipsa furnizării unor asemenea servicii – Dreptul de deducere a TVA-ului care a grevat prestările de servicii efectuate]

(2018/C 455/19)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Recurentă: Ryanair Ltd

Intimată: The Revenue Commissioners

Dispozitivul

Articolele 4 și 17 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că acestea conferă unei societăți precum cea în discuție în litigiul principal, care are intenția să achiziționeze totalitatea acțiunilor unei alte societăți în vederea desfășurării unei activități economice care constă în a-i furniza acesteia din urmă prestări de servicii de administrare supuse taxei pe valoarea adăugată (TVA), dreptul de a deduce, în integralitatea sa, TVA-ul achitat în amonte aferent cheltuielilor referitoare la prestări de servicii de consiliere efectuate în cadrul unei oferte publice de cumpărare, chiar dacă s-a dovedit că această activitate economică nu a fost realizată, cu condiția ca aceste cheltuieli să își aibă cauza exclusivă în activitatea economică preconizată.

⁽¹⁾ JO C 221, 10.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 octombrie 2018 – Comisia Europeană/România

(Cauza C-301/17) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Actul de aderare din 2005 – Obligații ale statelor aderente – Mediu – Directiva 1999/31/CE – Articolul 14 litera (b) – Depozite de deșeuri – Închiderea siturilor care nu au obținut autorizația de exploatare a unui depozit de deșeuri – Procedura de închidere și de posttratare]

(2018/C 455/20)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: România (reprezentanți: R.-H. Radu, E. Gane, L. Lițu, O.-C. Ichim și M. Chicu, ulterior C.-R. Canțăr, E. Gane, L. Lițu, O.-C. Ichim și M. Chicu, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu s-a conformat, referitor la cele 68 de depozite de deșeuri în cauză, obligației de a lua toate măsurile necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, acele depozite de deșeuri care, în conformitate cu articolul 8 din directiva menționată, nu au primit autorizația care să le permită să funcționeze în continuare, România nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 litera (b) din Directiva 1999/31 coroborat cu articolul 13 din aceasta.
- 2) Obligă România la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Germania) – Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten

(Cauza C-425/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun – Directiva 2014/40/UE – Interdicția introducerii pe piață a tutunului pentru uz oral – Noțiunile „tutun pentru mestecat” și „tutun pentru uz oral” – Pastă compusă din tutun măcinat fin (Thunder Chewing Tabacco) și săculețe porționate poroase din celuloză umplute cu tutun tăiat fin (Thunder Frosted Chewing Bags)]

(2018/C 455/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Pârâtă: Stadt Kempten

cu participarea: Landesanstalt für Ernährung und Lebensmittelsicherheit Bayern

Dispozitivul

Articolul 2 punctul 8 din Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE coroborat cu articolul 2 punctul 6 din această directivă trebuie interpretat în sensul că nu constituie produse din tutun destinate a fi mestecate, în sensul acestor dispoziții, decât produsele din tutun care nu pot fi consumate corect decât mestecate, aspect pe care instanța națională are sarcina să îl determine în funcție de ansamblul caracteristicilor obiective pertinente ale produselor vizate precum compoziția lor, consistența lor, forma lor de prezentare și, dacă este cazul, utilizarea lor efectivă de către consumatori.

⁽¹⁾ JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-503/17) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 95/60/CE – Marcarea fiscală a motorinelor și a kerosenului – Alimentarea ambarcațiunilor private de agrement)

(2018/C 455/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Tomat și J. Tomkin, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentați: S. Brandon, agent, asistat de M. Gray, barrister)

Dispozitivul

- 1) Prin autorizarea utilizării de carburant marcat pentru navigația privată de agrement, chiar și atunci când acest carburant nu face obiectul niciunei scutiri și nici al unei reduceri a ratei accizelor, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscală a motorinelor și a kerosenului.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2018 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-504/17) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Impozitarea produselor energetice și a electricității – Directiva 2003/96/CE – Articolele 4 și 7 – Aplicarea ratelor minime de impozitare aplicabile carburanților – Directiva 95/60/CE – Marcarea fiscală a motorinelor și a kerosenului – Alimentarea ambarcațiunilor private de agrement)

(2018/C 455/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Tomat și J. Tomkin, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentați: M. Browne, G. Hodge, J. Quaney și A. Joyce, agenți, asistați de F. Callanan, SC, și de B. Doherty, BL)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a asigurat aplicarea, în cazul motorinelor utilizate drept carburant pentru propulsarea ambarcațiunilor private de agrement, a ratelor minime de impozitare aplicabile carburanților prevăzuți de Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității și prin autorizarea utilizării de carburant marcat pentru propulsarea de ambarcațiuni private de agrement, chiar și atunci când acest carburant nu face obiectul niciunei scutiri sau reduceri a ratei accizelor, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4 și 7 din Directiva 2003/96 și al Directivei 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscală a motorinelor și a kerosenului.

2) Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 și alții

(Cauza C-606/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Contracte de achiziții publice de bunuri – Directiva 2004/18/CE – Articolul 1 alineatul (2) litera (a) – Atribuire fără o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice – Noțiunea „contracte cu titlu oneros” – Noțiunea „entitate publică”]

(2018/C 455/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: IBA Molecular Italy Srl

Intimați: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

cu participarea: Istituto Sacro Cuore Don Calabria di Negrar, Azienda ULSS n° 22

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretat în sensul că noțiunea „contract cu titlu oneros” include decizia prin care o autoritate contractantă atribuie în mod direct unui anumit operator economic și, așadar, fără a organiza o procedură de cerere de ofertă o finanțare destinată integral fabricării unor produse care trebuie să fie furnizate gratuit de acesta diferitor administrații care sunt scutite de plata oricărei contraprestații către furnizorul respectiv, cu excepția plății, cu titlu de costuri de livrare, a unei sume forfetare de 180 de euro pentru fiecare transport.
- 2) Articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 2 din Directiva 2004/18 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, asimilând spitalele private „clasificate” spitalelor publice ca urmare a integrării lor în sistemul programului public național de sănătate guvernate de convenții speciale, diferite de raporturile obișnuite de acreditare cu ceilalți operatori privați care participă la sistemul de furnizare a prestațiilor de sănătate, le exclude din domeniul de aplicare al reglementării naționale și al celei a Uniunii în materia contractelor de achiziții publice, inclusiv în cazurile în care acestea sunt însărcinate cu producerea și cu furnizarea cu titlu gratuit către structurile publice de sănătate a produselor specifice necesare realizării serviciului de sănătate în schimbul unei finanțări publice destinate fabricării și furnizării acestor produse.

⁽¹⁾ JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 18 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – E. G./Republica Slovenia

(Cauza C-662/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Sistemul european comun de azil – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 alineatul (2) – Cale de atac împotriva unei decizii prin care se refuză acordarea statutului de refugiat, dar prin care se acordă statutul conferit prin protecție subsidiară – Admisibilitate – Lipsa unui interes suficient în cazul în care statutul de protecție subsidiară acordat de un stat membru oferă aceleași drepturi și beneficii ca cele oferite de statutul de refugiat în temeiul legislației Uniunii și al legislației naționale – Relevanța, în vederea examinării identității dintre drepturile și beneficiile menționate, a situației individuale a solicitantului]

(2018/C 455/25)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Recurent: E. G.

Intimată: Republica Slovenia

Dispozitivul

Articolul 46 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale trebuie interpretat în sensul că statutul conferit prin protecție subsidiară, acordat de o legislație a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, nu oferă „aceleași drepturi și beneficii ca cele oferite de statutul de refugiat în temeiul legislației Uniunii și legislației naționale”, în sensul acestei dispoziții, astfel încât o instanță din acest stat membru nu poate respinge ca inadmisibilă o cale de atac introdusă împotriva unei decizii care consideră o cerere nefondată în ceea ce privește acordarea statutului de refugiat, dar care acordă statutul conferit prin protecție subsidiară, pe baza interesului insuficient din partea solicitantului pentru menținerea procedurilor, în cazul în care este dovedit că, potrivit legislației naționale aplicabile, aceste drepturi și beneficii pe care le conferă aceste două statute de protecție internațională nu sunt efectiv identice.

O astfel de cale de atac nu poate fi respinsă ca inadmisibilă, chiar dacă se constată, având în vedere situația concretă a solicitantului, că acordarea statutului de refugiat nu ar fi susceptibilă să îi ofere mai multe drepturi și beneficii decât acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară, din moment ce solicitantul nu invocă sau încă nu invocă drepturi care sunt acordate în temeiul statutului de refugiat, dar care nu sunt acordate sau sunt acordate într-o măsură mai mică în temeiul statutului conferit prin protecție subsidiară.

⁽¹⁾ JO C 32, 29.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 octombrie 2018 [cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Regatul Unit] – UD/XB

(Cauza C-393/18 PPU) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 8 alineatul (1) – Competență în materia răspunderii părintești – Noțiunea „reședința obișnuită a copilului” – Cerința unei prezențe fizice – Reținerea mamei și a copilului într-o țară terță împotriva voinței mamei – Încălcarea drepturilor fundamentale ale mamei și ale copilului)

(2018/C 455/26)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UD

Pârât: XB

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 trebuie interpretat în sensul că un copil trebuie să fi fost prezent fizic într-un stat membru pentru a se putea considera că are reședința obișnuită în acest stat membru, în sensul dispoziției menționate. Împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, presupunând că sunt dovedite, și anume, pe de o parte, constrângerea exercitată de tată asupra mamei care are drept consecință faptul că mama a născut copilul lor într-un stat terț și că locuiește acolo împreună cu copilul de la nașterea acestuia și, pe de altă parte, atingerea adusă drepturilor fundamentale ale mamei sau ale copilului, nu au nicio incidență în această privință.

⁽¹⁾ JO C 276, 6.8.2018.

Ordonanța Curții (Camera întâi) din 27 septembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Milano – Italia) – FR/Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

(Cauza C-422/18 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Proceduri comune pentru acordarea și retragerea protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 18, articolul 19 alineatul (2) și articolul 47 – Dreptul la o cale de atac efectivă – Decizie de respingere a unei cereri de protecție internațională – Reglementare națională care prevede un al doilea grad de jurisdicție – Efect suspensiv de plin drept limitat la acțiunea în primă instanță]

(2018/C 455/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Milano

Părțile din procedura principală

Reclamant: FR

Pârât: Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

cu participarea: Pubblico Ministero

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special dispozițiile Directivei 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede o procedură de recurs împotriva unei hotărâri de primă instanță prin care se confirmă o decizie a autorității administrative competente de respingere a unei cereri de protecție internațională, în condițiile în care această procedură nu are un efect suspensiv de plin drept, însă permite instanței care a pronunțat această hotărâre să dispună, la cererea persoanei interesate, suspendarea executării acesteia, după ce a apreciat caracterul fondat sau nefondat al motivelor invocate în recursul împotriva hotărârii menționate, iar nu existența unui risc de prejudiciu grav și ireparabil cauzat acestui solicitant ca urmare a executării respectivei hotărâri.

(¹) JO C 311, 3.09.2018.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 7 septembrie 2018 – Austrian Airlines AG/MG, NF

(Cauza C-566/18)

(2018/C 455/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Austrian Airlines AG

Pârâți: MG, NF

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 5 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 (¹) trebuie să fie interpretate în sensul că, în temeiul regulamentului menționat, pasagerii unei companii aeriene pot avea dreptul la mai multe compensații pentru aceeași rezervare, atunci când zborul pe care operatorul de transport aerian i-a redirecționat este anulat sau întârziat cu mai mult de trei ore, cu rezultatul că compensația prevăzută la articolul 7 din regulament nu este fixă, ci depinde de numărul de anulări sau de importanța anulării și, prin urmare, de durata întârzierii?
- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, cum se poate concilia acesta cu principiul stabilit în Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2009, Sturgeon și alții, C-402/07 și C-432/07 (²), EU:C:2009:716, potrivit căruia articolul 5 din regulamentul menționat trebuie să fie interpretat în sensul că pasagerii zborurilor întârziate pot să fie asimilați pasagerilor zborurilor anulate în vederea aplicării dreptului de compensare, în condițiile în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în Hotărârea din 23 octombrie 2012, Nelson și alții, C-581/10 și C-629/10 (³), EU:C:2012:657 că întârzierea cu o durată de peste trei ore nu este luată în considerare pentru calcularea compensației forfetare?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

(²) ECLI:EU:C:2009:716

(³) ECLI:EU:C:2012:657

**Recurs introdus la 10 septembrie 2018 de HF împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă)
din 29 iunie 2018 în cauza T-218/17, HF/Parlamentul**

(Cauza C-570/18 P)

(2018/C 455/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: HF (reprezentant: A. Tymen, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurentului

— anularea Hotărârii tribunalului din 29 iunie 2018 pronunțate în cauza T-218/17.

În consecință

- admiterea concluziilor formulate de recurentă în primă instanță;
- anularea deciziei Parlamentului European din 30 iunie 2016 de respingere a cererii sale de asistență;
- obligarea intimatului la repararea prejudiciului său moral evaluat *ex aequo et bono* la suma de 90 000 de euro;
- obligarea intimatului la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în ambele proceduri.

Motivele și principalele argumente

- Încălcarea dreptului de a fi ascultat – Încălcarea articolului 41 alineatul (1) litera (a) din cartă;
- Încălcarea articolului 41 alineatul (1) din cartă – Denaturarea argumentelor recurente – Încălcarea de către prima instanță a obligației sale de motivare;
- Încălcarea articolului 31 alineatul (1) din cartă – Încălcarea articolului 12a alineatele (1) și (3) și a articolului 24 din statut.

De altfel, recurenta contestă decizia primei instanțe de respingere a cererii sale în despăgubire cu motivarea că nu a fost anulată decizia contestată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Germania) la
20 septembrie 2018 – Verbraucherzentrale Berlin eV/DB Vertrieb GmbH**

(Cauza C-583/18)

(2018/C 455/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verbraucherzentrale Berlin eV

Pârâtă: DB Vertrieb GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 punctul 6 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acoperă de asemenea contractele prin intermediul cărora comerciantul nu este obligat în mod direct să furnizeze un serviciu, ci consumatorul dobândește dreptul de a obține o reducere pentru servicii solicitate în viitor?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1):

- 2) Excluderea „contractelor [...] de prestare a unor servicii de transport de pasageri”, prevăzută la articolul 3 alineatul (3) litera (k) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, trebuie interpretată în sensul că aceasta se aplică și unor situații în care consumatorul nu primește în mod direct un serviciu de transport drept contraprestație, ci, mai degrabă, obține dreptul de a beneficia de o reducere pentru contractele de servicii de transport pe care urmează să le încheie în viitor?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 25 septembrie 2018 – AFMB Ltd și alții/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Cauza C-610/18)

(2018/C 455/31)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Apelante: AFMB Ltd și alții

Intimat: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Întrebările preliminare

- 1) A. Articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din litigiile principale, șoferul de camion pentru transport internațional, care este angajat, este considerat că face parte din personalul rulant:
- a. al întreprinderii de transport care a recrutat persoana în cauză, căreia persoana în cauză îi stă efectiv și pe deplin la dispoziție pe durată nedeterminată, care exercită autoritatea efectivă asupra persoanei în cauză și care suportă efectiv costurile salariale, sau
 - b. al întreprinderii care a încheiat, în mod formal, un contract de muncă cu șoferul de camion și care, conform acordului cu întreprinderea menționată la punctul a., a plătit un salariu persoanei în cauză și a achitat contribuțiile aferente acestuia în statul membru în care se află sediul acestei întreprinderi și nu în cel în care se află sediul întreprinderii de transport menționate la punctul a.;
 - c. atât al întreprinderii de la punctul a, cât și al întreprinderii de la punctul b?

B. Articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din litigiile principale, se consideră că angajatorul șoferului de camion pentru transport internațional este:

a. întreprinderea de transport care a recrutat persoana în cauză, căreia persoana în cauză îi stă efectiv și pe deplin la dispoziție pe durată nedeterminată, care exercită autoritatea efectivă asupra persoanei în cauză și care suportă efectiv costurile salariale, sau

b. întreprinderea care a încheiat, în mod formal, un contract de muncă cu șoferul de camion și care, conform acordului cu întreprinderea menționată la punctul a., a plătit un salariu persoanei în cauză și a achitat contribuțiile aferente acestuia în statul membru în care se află sediul acestei întreprinderi și nu în cel în care se află sediul întreprinderii de transport menționate la punctul a.;

c. atât întreprinderea de la punctul a, cât și cea de la punctul b?

2) În cazul în care, în împrejurări precum cele din litigiile principale, se consideră că angajatorul este întreprinderea menționată la întrebarea 1A, punctul b și la întrebarea 1B, punctul b:

Condițiile specifice, în care angajatorii precum agențiile de plasare a forței de muncă în regim temporar și alți intermediari pot invoca excepțiile la principiul statului de încadrare în muncă prevăzute la articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, se aplică prin analogie și litigiilor principale, integral sau parțial, pentru aplicarea articolului 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și a articolului 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004?

3) În cazul în care, în împrejurări precum cele din litigiile principale, se consideră că angajatorul este întreprinderea menționată la întrebarea 1A, punctul b și la întrebarea 1B, punctul b, iar a doua întrebare primește răspuns negativ:

În situația de fapt și în împrejurările prezentate în această cerere, este vorba despre o situație care poate fi interpretată ca abuz de drept al UE și/sau abuz de drept al AELS? În cazul unui răspuns afirmativ, care sunt urmările?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO 1971, L 149, p. 2, Ediție specială 5/vol. 1, p. 26).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială 5/vol. 7, p. 82).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Spania) la
2 octombrie 2018 – Los prestatarios/Globalcaja S.A.**

(Cauza C-617/18)

(2018/C 455/32)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Albacete

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Los prestatarios

Pârâtă: Globalcaja S.A.

Întrebările preliminare

1) Efectul expresiei „nu creează obligații” utilizate la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13⁽¹⁾ exclude posibilitatea unui profesionist și a unui consumator de a modera, prin intermediul unui acord privat, o clauză care nu îndeplinește cerința privind redactarea clară și inteligibilă, prevăzută la articolul 4 alineatul (2), fie prin reducerea valorii menționate în clauza respectivă, fie prin înlocuirea sa cu o altă clauză mai puțin prejudiciabilă pentru consumator?

Răspunsul la această întrebare ar fi diferit dacă moderarea respectivă ar fi inclusă într-un acord încheiat între consumator și profesionist, al cărui scop este tocmai de a soluționa, fără sesizarea organelor judiciare, litigiul privind posibila lipsă de transparență a unei clauze care nu a fost negociată în mod individual inclusă în cadrul unui contract anterior încheiat între cele două părți?

- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că termenii „obiectul principal al contractului” și „caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte” includ două clauze dintr-un acord care nu a fost negociat în mod individual, încheiat între un profesionist și un consumator, în care, pe de o parte, se moderează o clauză inclusă într-un contract încheiat anterior între aceștia – înlocuind-o cu o altă clauză mai puțin prejudiciabilă pentru consumator – și, pe de altă parte, consumatorul renunță la dreptul său de a invoca pe cale judiciară sau extrajudiciară posibila lipsă de transparență a clauzei respective și efectele inerente acestei lipse de transparență?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, articolul 4 din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că „natura bunurilor sau a serviciilor pentru care s-a încheiat contractul” și „[în momentul încheierii contractului] toate circumstanțele care însoțesc încheierea contractului” pot fi luate în considerare numai pentru a aprecia caracterul abuziv al clauzelor care nu privesc definirea obiectului principal al contractului? Sau, dimpotrivă, aceleași criterii pot fi utilizate pentru a aprecia transparența clauzelor care privesc obiectul principal [al contractului vizat] la articolul 4 alineatul (2)?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, o jurisprudență națională care, în situația unui acord care nu a fost negociat în mod individual între profesionist și consumator, prin intermediul căruia se moderează aplicarea unei clauze incluse într-un contract anterior încheiat între aceștia, nu consideră că este necesar ca profesionistul să informeze consumatorul cu privire la posibila lipsă de transparență a clauzei respective, întrucât, potrivit acestei jurisprudențe, criteriile care dau naștere lipsei de transparență sunt de notorietate, este compatibilă cu articolul 4 alineatul (2) din directivă – concret, cu cerințele privind redactarea clară și inteligibilă și transparența, care decurg din acesta?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, articolul 4 alineatul (2) din directivă trebuie interpretat în sensul că renunțarea consumatorului la a formula pe cale judiciară sau extrajudiciară cereri cu privire la posibila lipsă de transparență a unei clauze care nu a fost negociată în mod individual îndeplinește cerința privind „redactarea clară și inteligibilă” numai dacă profesionistul a informat în prealabil consumatorul cu privire la drepturile concrete la care renunță și cu privire la quantumul exact pe care renunță să îl solicite?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalia)
la 5 octombrie 2018 – Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e
Pescas IP (IFAP)**

(Cauza C-627/18)

(2018/C 455/33)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Părțile din procedura principală

Contestatoare: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Intimat: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Întrebările preliminare

- 1) Termenul de prescripție pentru exercitarea competențelor de recuperare a ajutoarelor prevăzut la articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾ al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se aplică exclusiv raporturilor dintre Uniunea Europeană și statul membru destinat al deciziei de recuperare a ajutoarelor sau trebuie aplicat și raporturilor dintre respectivul stat și contestatoare, în calitatea acesteia de beneficiar al ajutorului considerat incompatibil cu piața comună?

- 2) În cazul în care se decide că termenul menționat se aplică și raporturilor dintre statul membru destinat al deciziei de recuperare a ajutoarelor și beneficiarii ajutoarelor considerate incompatibile cu piața comună, trebuie să se considere că acest termen se referă exclusiv la procedura de adoptare a deciziei de recuperare sau și executării acesteia?
- 3) În cazul în care se decide că termenul menționat se aplică și raporturilor dintre statul membru destinat al deciziei de recuperare a ajutoarelor și beneficiarii ajutoarelor considerate incompatibile cu piața comună, trebuie să se considere că acest termen este întrerupt de orice demers al Comisiei sau al statului membru în cauză care ar avea legătură cu ajutorul ilegal, chiar dacă nu a fost notificat beneficiarului ajutorului care trebuie recuperat?
- 4) Articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 și principiile de drept al Uniunii – concret, principiul efectivității și principiul incompatibilității ajutoarelor de stat cu piața unică – se opun aplicării, în privința dobânzilor datorate pentru ajutorul care trebuie recuperat, a unui termen de prescripție a cărui durată este mai mică decât cea prevăzută la articolul 17 din regulamentul menționat, precum termenul prevăzut la articolul 310 alineatul 1 litera d) din Código Civil (Codul Civil)?

⁽¹⁾ JO 2015, L 248, p. 9

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 8 octombrie 2018 – EN,
FM, GL/Ryanair Designated Activity Company**

(Cauza C-629/18)

(2018/C 455/34)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Părțile din procedura principală

Reclamanți: EN, FM, GL

Pârâtă: Ryanair Designated Activity Company (RYANAIR DAC)

Întrebarea preliminară

Este posibil, în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului, să se stabilească prin convenția părților, încheiată înainte de apariția litigiului, competența judiciară pentru acțiuni introduse în temeiul Regulamentului nr. 261/2004 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1)

⁽²⁾ JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad Vidin (Bulgaria) la 17 octombrie 2018 –
„Korporativna targovska banka” AD, în insolvență/„Elit Petrol” AD**

(Cauza C-647/18)

(2018/C 455/35)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Okrazhen sad Vidin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Korporativna targovska banka” AD, în insolvență

Pârâtă: „Elit Petrol” AD

Întrebările preliminare

- 1) i) Valoarea „statului de drept” protejată de articolul 2 TUE trebuie să fie interpretată în sensul că legiuitorul național este obligat, în cadrul adoptării normelor legale într-un stat membru, să se orienteze în funcție de principiile și criteriile juridice ce caracterizează „statul de drept”, dezvoltate și menționate în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și în Comunicarea Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliul din 11 martie 2014 intitulată „Noul cadru al UE privind consolidarea principiului statului de drept”?
- ii) Valoarea „statului de drept” consacrată de articolul 2 TUE și principiile fundamentale ale acesteia – legalitate, securitate juridică, control judiciar independent și efectiv, de asemenea în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale și egalitatea în fața legii – trebuie să fie interpretată în sensul că se opun adoptării unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 5 din dispozițiile tranzitorii și finale ale Zakon za izmenenie i dopalnenie na Zakona za bankovata nesastoyatelnost (Legea de modificare și completare a legii privind insolvența bancară, denumită în continuare „ZIDZBN”), care reglementează *ex novo*, pe cale extraordinară, raporturile sociale care sunt asociate cu înscrierea în registrele publice a drepturilor de garanție în favoarea unui subiect individual de drept privat? În acest caz particular, dispoziția națională anulează cu efect retroactiv radierea din registre a drepturilor de garanție care fuseseră înscrise în favoarea KTB AD aflată în insolvență și creează incertitudine juridică, întrucât stabilește că KTB AD aflată în insolvență poate opune terților *ex lege* drepturile de garanție considerate radiate, deși obligațiile, pentru care fuseseră instituite drepturile de garanție, au fost îndeplinite.
- iii) Instanța solicită o interpretare a aspectului dacă se poate baza în mod direct pe articolul 2 TUE și dacă poate aplica acest articol în mod direct, în cazul în care constată că modul în care dispoziția națională prevăzută la articolul 5 din dispozițiile tranzitorii și finale ale ZIDZBN reglementează *ex novo*, retroactiv, consecințele juridice ale înscrierii drepturilor de garanție în registrele publice în favoarea KTB AD în procedură de insolvență încalcă valoarea „statului de drept” și principiile fundamentale ale acesteia menționate anterior.
- iv) Care sunt criteriile și condițiile prelabile pe care instanța națională trebuie să le aplice atunci când examinează dacă valoarea „statului de drept” în sensul articolului 2 TUE permite adoptarea unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 5 din dispozițiile tranzitorii și finale ale ZIDZBN?
- v) Articolul 67 alineatul (1) TFUE, conform căruia Uniunea constituie un spațiu de libertate, securitate și justiție, cu respectarea drepturilor fundamentale și a diferitelor sisteme de drept și tradiții-juridice ale statelor membre, trebuie să fie interpretat în sensul că se opune dispozițiilor naționale care creează incertitudine în circuitul juridic civil și comercial sau care anticipează rezultatul litigiilor în curs de soluționare?

- 2) i) Instanța solicită informații cu privire la aspectul dacă dispozițiile aplicabile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) litera (h) și la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2015/848 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență coroborate cu articolul 2 TUE pot fi interpretate sistematic în coroborare cu drepturile fundamentale prevăzute la articolul 17 alineatul (1), la articolul 20 și la articolul 47 alineatul (2) din cartă.
- ii) În cazul în care dispozițiile menționate din dreptul Uniunii trebuie să fie interpretate în coroborare cu drepturile prevăzute de cartă, este permisă aplicarea acestor drepturi în cadrul unei proceduri de insolvență desfășurată într-un stat membru, iar protecția consacrată de aceste drepturi trebuie interpretată în sensul că se opune unei norme juridice naționale care reglementează *ex novo*, pe cale extraordinară și cu efect retroactiv, raporturile sociale în favoarea unui creditor de insolvență desemnat în mod specific de legiuitor?
- iii) Articolul 7 alineatul (2) litera (h) și articolul 8 din Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență, în cazul interpretării în coroborare cu drepturile prevăzute la articolul 17 alineatul (1), la articolul 20 și la articolul 47 alineatul (2) din cartă, se opun aplicării unei norme juridice naționale prin care radierea din registre a drepturilor de garanție ale KTB AD este anulată cu efect retroactiv, iar drepturile de garanție „renăscute” în favoarea KTB AD aflată în insolvență sunt declarate *ex lege* opozabile terților, astfel fiind încălcate drepturilor celorlalți creditori și modificată ordinea satisfacerii creditorilor în procedura de insolvență?
- iv) Articolul 7 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență coroborat cu drepturile prevăzute la articolul 17 alineatul (1), la articolul 20 și la articolul 47 alineatul (2) din cartă poate fi interpretat în sensul că se opune constatării condiționate a creanțelor unui creditor desemnat în mod specific de legiuitor (KTB AD) în cadrul unei proceduri de insolvență, în cazul în care creanțele acestui creditor au fost stinse integral prin compensare la data declarării lor, iar litigiile privind contestarea compensării sunt în curs de soluționare, nefiind încă finalizate? În cazul în care condiția sub care creditorul își înregistrează creanțele constă în faptul că instanța națională declară nevalabile compensările prin care sunt stinse creanțele, dreptul la un proces echitabil prevăzut la articolul 47 alineatul (2) din cartă admite o normă juridică națională care modifică retroactiv condițiile necesare ale unei compensări valabile, anticipând astfel rezultatul litigiilor în curs de soluționare privind contestarea compensării, respectiv admiterea creanței în procedura de insolvență?
- v) Instanța solicită informații cu privire la aspectul dacă se poate baza în mod direct pe dispozițiile articolului 7 alineatul (2) litera (h) și ale articolului 8 din Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență coroborate cu drepturile prevăzute la articolul 17 alineatul (1), la articolul 20 și la articolul 47 alineatul (2) din cartă și dacă poate să le aplice în mod direct în cazul în care constată că normele juridice naționale care reprezintă temeiul constatării condiționate a creanței KTB AD și/sau care determină îndeplinirea condiției sub care a fost înregistrată creanța sunt contrare dispozițiilor din dreptul Uniunii.
- 3) Articolul 77 din Directiva 2014/59/UE ⁽²⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că se opune aplicării unei legi naționale care modifică cu efect retroactiv condițiile necesare în vederea compensării creanțelor și obligațiilor reciproce ale unei instituții de credit care se găsește în procedură de redresare și rezoluție, anticipând astfel rezultatul litigiilor în curs de soluționare privind contestarea compensărilor declarate în raport cu instituția de credit?

⁽¹⁾ JO 2015, L 141, p. 19.

⁽²⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului Text cu relevanță pentru SEE (JO 2014, L 173, p. 190).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 8 octombrie 2018 – ZF/Comisia

(Cauza T-605/18)

(2018/C 455/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZF (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască

- anularea deciziei Comisiei din 30 noiembrie 2017 de stabilire a drepturilor la pensie ale reclamantului, cu efect retroactiv de la 6 martie 2015, și a celei din 31 ianuarie 2017 privind restituirea sumelor pretins nedatorate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea revocării unui act care a conferit drepturi subiective, în măsura în care drepturile reclamantului au fost stabilite la intrarea sa în serviciu la SEAE la 1 octombrie 2011 cu respectarea articolului 15 alineatul (1) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene. Reclamantul consideră deci că fie această decizie era legală și nu putea să fie revocată, fie era ilegală, iar atunci revocarea ei putea interveni doar într-un termen rezonabil.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care decizia de recrutare a reclamantului ca agent temporar cu gradul AD12 treapta 8, cu vechime în treaptă la 1 noiembrie 2007 era o decizie legală și conformă contractului care lega părțile și nu putea în mod legal să fie retrasă și înlocuită cu o decizie de aplicare a unui coeficient corector care determina o reducere substanțială a remunerației reclamantului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere care ar fi fost săvârșită de Comisie atunci când a decis că reclamantul exercita funcții al căror nivel era acela de șef de sector.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare în măsura în care deciziile atacate ar fi afectate de lipsa oricărei motivări pertinente.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe articolul 85 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, pentru motivul că reclamantul nu putea să fie informat în legătură cu o eventuală neregularitate în decizia de stabilire a drepturilor sale la intrarea în serviciul SEAE.

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2018 – ZR/EUIPO**(Cauza T-610/18)**

(2018/C 455/37)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* ZR (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Blot, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Concluziile**

Reclamantul solicită Curții:

- anularea deciziei comisiei de evaluare din 1 decembrie 2017 de a nu-l include pe reclamant în „lista de rezervă”, mai precis în baza de date a candidaților selectați, aferentă concursului general EUIPO/AD/01/17 – AD 6 – Administratori în domeniul proprietății intelectuale;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei comisiei de evaluare din 7 martie 2018 de respingere a cererii de reexaminare a reclamantului;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei directorului executiv al EUIPO din 27 iunie 2018, notificată la 29 iunie 2018, de respingere a reclamației reclamantului;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 27 și 29 din Statutul funcționarilor și a articolului 1 literele (a) și (c) din Anexa III la acest statut.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 30 din Statutul funcționarilor și a articolului 3 din Anexa III la acest statut, precum și a articolului 3 din Anexa III la anunțul de concurs („Dispoziții generale aplicabile concursurilor generale”).
 - Reclamantul invocă în acest sens desemnarea pretins nelegală a membrilor comisiei de evaluare.
 - În continuare, reclamantul face referire la nepublicarea deciziilor de numire a comisiei de evaluare și a numelor tuturor membrilor comisiei de evaluare.
 - Reclamantul invocă lipsa unei reprezentări egale în ceea ce privește reprezentarea Comitetului pentru personal și a Autorității împuternicite să facă numiri în cadrul comisiei de evaluare.
 - Reclamantul invocă de asemenea lipsa unei reprezentări egale în cadrul acestei comisii sub aspectul echilibrului între sexe.
 - În sfârșit, în cadrul acestui motiv, reclamantul invocă încălcarea principiului stabilității și continuității comisiei de evaluare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere, pe încălcarea obligației de motivare și pe lipsa transparenței.
- Reclamantul susține că anumite fapte au fost omise de comisia de evaluare, făcând referire, în această privință, la evaluarea de către comisie a competențelor, astfel cum a fost descrisă în anunțul de concurs.
 - Reclamantul susține că anumite rezultate menționate în pașaportul de competențe nu erau conforme cu anunțul de concurs și reclamă lipsa transparenței în această privință.
 - Reclamantul critică de asemenea faptul că pașaportul de competențe conținea afirmații contradictorii.

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2018 – Pharmaceutical Works Polpharma/EMA

(Cauza T-611/18)

(2018/C 455/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (Starogard Gdański, Polonia) (reprezentanți: M. Martens, N. Carbonnelle, avocați, și S. Faircliffe, solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei EMA din 30 iulie 2018 de respingere a cererii reclamantei de validare a autorizației de introducere pe piață privind Dimethyl Fumarate Polpharma, o versiune generică a Tecfidera;
- obligarea EMA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic.

Decizia atacată respinge cererea reclamantei de validare a autorizației de introducere pe piață privind Dimethyl Fumarate Polpharma ca urmare a faptului că produsul de referință ar beneficia de o protecție normativă a datelor.

O excepție de nelegalitate întemeiată pe articolul 277 TFEU este invocată împotriva deciziei de acordare a autorizației de introducere pe piață a produsului medicinal de referință în măsura în care aceasta cuprinde o concluzie vădit eronată referitoare la diferența dintre acest produs și Fumaderm în ceea ce privește „autorizația generală de introducere pe piață”. Printr-un motiv unic, reclamanta arată că, întrucât excepția de nelegalitate este admisibilă și întemeiată, motivarea deciziei atacate de respingere a cererii reclamantei de validare a autorizației de introducere pe piață nu este admisibilă din punct de vedere legal în raport cu articolul 296 TFEU.

Acțiune introdusă la 8 octombrie 2018 – Diesel/EUIPO – Sprinter megacentros del deporte (D)**(Cauza T-615/18)**

(2018/C 455/39)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Diesel SpA (Breganze, Italia) (reprezentant: A. Parassina, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Sprinter megacentros del deporte, SL (Elche, Spania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative D – cererea de înregistrare nr. 11 404 019*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 august 2018 în cauza R 2657/2017-5**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea normei 22 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei;
- încălcarea articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 72 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 15 octombrie 2018 – ZI/Comisia**(Cauza T-618/18)**

(2018/C 455/40)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZI (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască

- anularea deciziei Comisiei prin care se refuză afilierea soțului reclamantei la RCAM;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe nelegalitatea articolului 13 din Sistemului comun de asigurări de sănătate al funcționarilor Uniunii Europene, întrucât acest articol ar încălca articolul 72 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene în măsura în care i-ar restrânge domeniul de aplicare.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2018 – E.J. Papadopoulos/EUIPO – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)

(Cauza T-628/18)

(2018/C 455/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.J. Papadopoulos S.A. (Moschato-Tavros, Grecia) (reprezentant: C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia și A. Vasilogamvrou, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Europastry, SA (Sant Cugat del Vallès, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – cererea de înregistrare nr. 13 125 265

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 8 august 2018 în cauza R 493/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a Europastry, SA, în cazul în care aceasta din urmă devine intervenientă, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 23 octombrie 2018 – ZM și alții/Consiliul**(Cauza T-632/18)**

(2018/C 455/42)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamanți:* ZM, ZN și ZO (reprezentant: N. de Montigny, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Anularea deciziilor care lezează diferiții reclamanți și care constau în deciziile AIPN de a nu le acorda rambursarea cheltuielilor școlare pentru anul 2017/2018 care au fost transmise în mai multe moduri în funcție de împrejurările proprii fiecăruia dintre reclamanți:
 - fie prin intermediul unei decizii individuale (și mai precis al unui email) în care se indica precis refuzul rambursării;
 - fie prin mențiunea „processed” în Sysper, considerată de reclamant a reprezenta o decizie de respingere, întrucât fișa de salariu următoare, din luna următoare (cel mai devreme pe data de 10, dat fiind că este vorba despre data transmiterii fișelor de remunerație) nu presupune nicio rambursare sau numai o rambursare a cheltuielilor de transport;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă patru motive.

- Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatul (1) din anexa VII din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și pe dispozițiile generale de aplicare privind rambursarea cheltuielilor medicale, în măsura în care modificarea interpretării de către pârâtă ar fi încălcat drepturile dobândite, așteptările legitime, securitatea juridică și principiul bunei administrări.
- Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor copilului, a dreptului la viață familială și a dreptului la educație.
- Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării.
- Al patrulea motiv întemeiat pe lipsa punerii în balanță efective a intereselor reclamanților și pe nerespectarea principiului proporționalității de care ar fi afectată decizia atacată.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2018 – Rose Gesellschaft/EUIPO – Iviton (TON JONES)**(Cauza T-633/18)**

(2018/C 455/43)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Rose Gesellschaft mbH (Viena, Austria) (reprezentant: R. Kornfeld, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Iviton s. r. o. (Prešov, Slovacia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale „TON JONES” – cererea nr. 15 109 614

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 12 iulie 2018 în cauza R 2136/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală să continue procedura de opoziție, prin renunțarea la motivul de respingere utilizat;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în orice caz, neacordarea de cheltuieli de judecată solicitantului mărcii.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO